

deraf. Men paa den anden Side er det et Spørgsmaal, om ikke der kunde være Grund til alligevel at være noget betænkelig ved denne Merudgift. Vi maa vist i en nær Fremtid komme til en anden Ordning af hele vort Skovvæsen. Hvis Skovene virkelig ikke kunne komme til at give et Udbytte, som nogenlunde kan svare til den Værdi, de have, saa maa man en Gang spekulere paa at sælge Skovene, og i saa Tilfælde vil man vel nok faa nogen Pensionspligt eller lignende overfor alle de Folk, vi have, og derfor er Spørgsmaalet, om der ikke kunde være Grund til at være lidt betænkelig. Vore Skove give jo ikke mere end saadant noget som Renten af 100 Kr. pr. Td. Land, altsaa aabenbart ikke mere end $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{5}$ af, hvad de vilde give, hvis private Skovejere havde dem. Det er klart, at vi maa ind paa en Overvejelse af disse Forhold og af Spørgsmaalet, om Lønningsreglerne ikke i det hele taget ville give Staten Pligter, som man til den Tid vil være noget ked af. Men for øvrigt vil jeg intet have imod det, der her er foreslaaet, da Arbejdernes Løn i Forhold til de øvrige Administrationsudgifter kun er lille.

Et andet Forslag, der har været talt en Del om, er det under Nr. 28 stillede Forslag om Lønning til en Direktør for det danske Hedeselskab. Jeg tror ikke, at denne Direktørpost vilde være bleven anset for i saa høj Grad nødvendig, som man nu synes fra alle Sider, hvis der ikke havde været en Mand, man havde undt dette Embede, for det er jo slet ikke saa daarligt at faa 7,500 Kr. for at være Direktør der. Jeg tror, det bør siges her, for det er dog noget, man taler om rundt omkring, at Hovedsagen ved denne Bevilling er, at der var en Mand, man vilde unde denne Løn.

Saa er der et Par Smaaposter under Nr. 31 og 32, som maaske ikke ere de værste af den Slags, men jeg tror, at det er Bevillinger, som i de fleste Tilfælde ikke behøves. Det drejer sig ved disse Bevillinger i det hele taget om saadant noget som 6,000 Kr. som Tilskud til Dyr-læger paa forskellige Steder. I den Liste, der foreligger over, til hvilke Steder, Bevillingerne gives, findes der saadanne Steder som Ribe, Vårde, Æbeltoft, Rønne og Viborg. Jeg tror, at det i Almindelighed er Bevillinger, der ikke behøves, da de Folk, som nedsætte sig som Dyr-læger paa disse Steder, vistnok slet ikke trænge til Tilskud. De to Bevillinger, der her foreligger Forslag om, Nr. 31 og 32, ere maa-

ske lidt mere berettigede, men jeg mener, det bør overvejes, om det i det hele taget er paa sin Plads at yde den Slags Tilskud.

Endelig er der en lille Bevilling paa 200 Kr. til en Enke efter en Assistent ved Smør- og Margarinekontrollen. Det er jo ikke saa sjældent, at Embedsmænd, som ere antagne uden Pensionsret, ikke blot selv, naar de blive gamle, faa Pension, men at ogsaa deres Enker faa det. Det er et Princip, som aldrig har floreret saa stærkt, som efter at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) er bleven Formand for Finansudvalget. Under hans Styrelse er det blevet ret almindeligt at se paa Embedsmænd og deres Enker med andre Øjne end paa andre Samfundsborgere. Jeg kan ikke se, hvilken Fortjeneste en Enke har af Samfundet, fordi hun har været gift med en Margarineassistent fremfor, om hun havde været gift med en Arbejder eller en Gaardmand. Alle andre Samfundsborgere henviser man til Alderdoms-understøttelse. Kunne vi da ikke ogsaa komme dertil at betragte Embedsmænd som andre Mennesker? At de, der ere fæstede med Pensionsret, faa Pension, det er der ikke noget at sige til, men at man stadig skal have de Folk, der ingen Pensionsret have, op paa Finansloven, som om de vare skabte af et andet Stof end vi andre, det forstaar jeg ikke. Jeg vil henstille, om vi ikke kunde komme saa vidt, at vi gav de Folk, der skulle have en ekstraordinær Pension, Pension ved særlig Lov. Nu smutter den ene og den anden af disse Folk ind paa Finansloven, og naar de først ere komne der, blive de staaende, til der en skønne Dag, efter en Aarrække, kommer Meddelelse om, at vedkommende er død — det er den eneste Maade at slippe af med dem paa.

Jeg vil selvfølgelig ikke stemme imod disse Forslag, da jeg ser, at den højtærede Minister og hele Udvalget ere enige, men jeg tror dog, der er Grund til at tage de Bemærkninger, jeg her har anført, under Overvejelse.

Lüttichau: Det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (Leth Espensen), hvis Interesser og Viden spænde over et umaadelig stort Felt, vilde ogsaa berøre den Sag, angaaende hvilken jeg før tog Ordet. Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at naar man i dette Tilfælde havde antaget en Direktør i Hedeselskabet, havde man gjort det, fordi der her var en